

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articlii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Puncte negre.

Trăim în timpuri, cari nu ne permit a ne ocupa cu lucrurile noastre mai de aproape. De o parte sîntem eschiși cu măiestrie de a influența asupra afacerilor noastre de acasă, de altă parte evenimentele cele mari ne atrag neîncetat aproape toată atențiunea asupra lor. Căci astăzi nu mai trăim în timpuri de acele, încât să dîcem că sîntem departe de ele. Astăzi o bătălie câștigată sau pierdută în centrul Asiei se simte în Londra și Petersburg și în toată Europa. Prin înlesnirea comunicațiunei de astăzi și prin legăturile cele multiple și complicate ale comerțiului nu mai este nimica depărtat și indiferent pe toată fața pămîntului. Mari sau mici, staturile și națiunile își vîd atinse interesele deadreptul sau mijlocit prin întîmplările din țeri depărtate și din această cauză, dacă împregiurările în cari se află nu le permite altceva, se tem ca nu cumva, în amestecul întîmplărilor, să cadă într'un vârtej, în care, fără de a pute face ceva pentru salvarea proprie, să fie nimicite.

Noi Românii d. e. sîntem o națiune relativ mică, răspîdită în mai multe staturi mari și mici cu legături și interese diverse și tocma de aceea neisolați de lumea cealaltă cu bunăvoința și reuțăile ei. Posițiunea noastră în cele mai multe părți este de așa, încât puțin, poate nimica nu putem face ce am voi să facem, ci mergem încotro ne duc alții, deși de multe ori când ceilalți ar asculta și dorințele noastre nu ar fi bine numai de noi, ci și de ei de a căror soarte sîntem legați tocma precum este legată și soarta noastră de a lor.

Astfelu stînd lucrul deși avem multă bunăvoință avînd puțină putință nu sîntem totdeauna stăpîni pe voința noastră. Dar avînd și noi conștiința noastră nu putem încungiura a nu avî temeri și de existența noastră.

Eată dar de ce sîntem și trebuie să fim și noi cu atențiune la cele ce se întîmplă în lumea mare. Trebuie să fim cu atențiune pentru ca pe lângă toată putința noastră mărginită în anumite timpuri vedînd pericolul, dacă nu alta să'l anuțăm prin glasul nostru. Și un copil este mărginit în puterile sale; cu toate aceste prin țipețul seu, singura armă de care dispune, de câte ori nu face ca să se încungiure rele, care, în lipsa debilului țipet, ar lua dimensiuni mari și destructive.

Premitem aceste creșdînd, că dacă nu vom perde din evidență cele ce se întîmplă aproape sau departe în giurul nostru ne ținem în pozițiune de a vesti la un moment dat un pericol ce ne ar amenința pe noi și pe cei de o soarte cu noi, dacă nu și de a ne desbrăca de vestmîntul mărginitei putințe și de a pune mîna bărbătească pentruca să'i punem și o puternică stavilă.

Deci să venim acum la propusul nostru și să arătăm cetitorilor nostri o părere străină despre pericolii cari se arată din depărtare pe orizontul politic, periculi, cari deși la părere nu

ne amenință pe noi nemijlocit, este de sigur că nu ne pot lăsa cu totul nepăsători.

„D. Ztg.” ăice:

„Cu ocaziunea cînd ministrul nostru cel nou de esterne a intrat în oficiul seu și de atunci încoaace cu alte doue ocaziuni ne am permis a păși contra sanguinismului, ce a urmat ca un rezultat natural după o perioadă de descordare generală și de neliniscie. Nouă ni se pare, că evenimentele încep a fi pe partea noastră. Întîlnirea bărbăților de stat conducători ai Austriei și Germaniei la Viena, ca să repetim citatul biblic al lordului Salisbury, a fost de bună samă o „bunăvestire”. Aceasta poate fi așa de bogată de binecuvîntări și de aducătoare de pace în consecuentele sale, pre cât o dorim și sperăm. La toată întîmplarea ea nu este rezultatul unei situațiuni pacifice. Cînd a venit principele Bismarck la Viena și cînd a stăruit el cu atîta putere pe lângă o alianță austriacă, o a făcut numai pentrucă el a ținut, că orizontul politic nu este clar. Nu pentru epoce de pace, pentru o perioadă de vifor caută bărbatul de stat rađim și alianțe. Dacă a fost un eveniment serios slăbînogirea legăturii care împreuna de un secol mai bine casa Romanoff și Hohenzollern și cabinetele din Petersburg și Berlin, dacă a fost întîlnirea cancelarului la Viena o simptomă de întîmplări și mai serioase pe după culise, nu lipsesc mai departe nici fenomenele, care nu se petrec în cabinetul ascuns, ci, care se petrec în loc deschis, și în care fiesce cine, datat a urmări întîmplările politice cu ochi deschiși, poate lesne vedé germenii unor periculi serioși. Împregiurările din Francia sînt neindestulitoare. Nimenea nu este în stare să spună cine va remăné invingătoriu în lupta ce s'a desfășurat între partidele estreme ale „republicei vinete” și care vor fi pentru raporturile internaționale urmările invingerei radicalismului sau ale reacțiunei, care ar aduce elementele conservative și clericale la putere. Însă Francia nu este unicul punct negru pe orizontul politic. Politica nesigură a cabinetului italian, care după nenumăratele fiascuri și în fața elementelor ce înlăuntru lucră neobosit destructiv, are lipsă de un succes, este un factor care deapurarea trebuie avut în vedere. Italia este astăzi o putere, care durere se poate mai cu drept cuvînt numi un element turburătoriu, decât aducătoriu de pace, mai cu samă pînă atunci, pînă cînd acolo va fi stînga la cîrmă și pînă cînd ea prin balansarea sa diletantistică se străduiesce după succese, pe care de asemenea n'are nici desteritate nici putere de a nisui după dîsele.

Oriental conține tot felul de elemente și factori, cari pot deveni periculoși pentru continent, este un loc comun, care se deosebesce de toate celelalte locuri comune prin aceea și în favorul seu, că este necondiționat cel mai nimerit. Între elementele aceste periculoase nu socotim nici pretenziunile grecesci nici ultimatul ivit al Muntenegrului Sîntem convinși

că între Poartă și între Grecia nu vine lucrul la bătaie, de oare-ce și astăzi influențează aceleși puteri, care în anul 1878, cînd Rușii se aflau de la Balcan spre meadă-și, au împedat pe Grecia de a se bate. Sîntem mai departe convinși, că se vor afla mijloace și căi de ai băga Porții mințile în cap, ca să esecute odată față cu Muntenegru tratatul dela Berlin și să predea principelui Nicolae ținutul, pe care în contra tratatului îl ține ocupat, fără ca „vulturii de munte” să fie nevoiați de a se coborî la șes spre a se lupta cu necredincioșii. Împregiurările din Stambul însă se prefac din țî în țî un pericol serios. Chiămarea lui Nedim-pașa în ministeriu, decamdată la portfoiul ministeriului de interne, n'a supris diplomația. Cabinetul din Viena era pregătit la așa ceva și în London se vede, că sciau că are să vină astfelu lucrurile. Unele pasege din discursurile d-lui Cross și lordului Salisbury, care se disting prin o asprime neobicinuită contra Porții, indigitează într'acolo. Chiămarea amicului de oare cînd a lui Ignatieff în consiliul sultanului este un eveniment, a cărui consecuente politice pot fi de natura cea mai serioasă. O alianță ruso-turcească nu e ceva nou și dacă voiesce cineva nu e nici ceva nenatural, Turcul și Tătarul s'au înțeles de regulă totdeauna bine și pentru Turcii bătrîni Rusul, care nu cere cel puțin „reformă”, nu este așa de nesimpatic ca „Francul”. Alianța ruso-turcească nu este o deșertăciune goală, ea se poate îmbrăca în tot momentul în forme plăute, însă ea silesce pe Anglia, care și-a pierdut punctul de rađim în Stambul a și'l căuta aiurea, — șacului de a'i da cu prisosință un contra șac. Cînd figurile se mută în delung de pe un cîmp pe altul, atunci urmează bătaia. Și pentru Austria este alianța turcească-rusască un eveniment de cea mai mare importanță. Ea trebuie să influențeze revoluționînd asupra raporturilor noastre cu Poarta. Altfeliu ne aflăm noi în fața ei, dacă voiesce să fie un nou stat de tratat, sancționat prin tratatul din Berlin, altfelu dacă se pare „independentă” de Europa, care a mîntuit-o, respălîndu-o cu ingratitudine și devine instrument al politicei rusesci. Noi stăm la pîndă, după cuvintele lui Salisbury, pe peninsula balcanică. Problema pînditorului devine indoit de grea din ziua, cînd acela, a cărui proprietate avem să o păđim se întoarce contra păđitorilor sei și cînd amăgit el dă cheia casei sale în mîna unicului seu inamic.”

Revista politică.

Sibiin, în 12 Octomvre.

Baronul Sennyey a numit odată într'un discurs administrațiunea maghiară „asiatică”. Critica aceasta a fost rescolit multă pulvere la timpul seu, pentrucă deși din condeiul unui Maghiar, ea n'a plăcut multora chiar dintre Maghiari. Este semnificativ, că acum vine alt Maghiar notariul comitatului Șaroșului Nicolae Kolossy, și într'o broșură scrisă în limba

maghiară, se întrepune pentru denumieria oficialilor comitatensi. Autorul nu cruță nici comitetul administrativ. În cercurile, de unde es espectoratiunile aceste, se vede că se simte lipsa de unele modificări în modul administrațiunei. Tendința se vede a fi centralisarea administrațiunei în mînilor guvernului.

În timpul mai din urmă se discută și referențele parlamentare. Un colaborator al diarului „Pester Lloyd” A. Nemény pledează într'o epistolă trimisă la „Westungarischer Grenzbote”, pentru casarea dietelor deputaților, pentruca Ungaria să fie de aici încolo reprezentată exclusiv numai de oameni onorabili.

„Cugete ori și cine, se ăice între alte în acea epistolă, cum este reprezentat statul unguresc de deputați ca aceia, a căror nume s'au numit în timpul din urmă de atîtea ori, de Gabriil Várady, Bela Perczel jun. De bietul cărunt, care a avut un rol în procesul Sonnenberg voiu să fac, cu toate că el înfașază o specie politică și nu este numai un individ politic.”

Epistola, în ton sarcastic, biciuesce pe tînerul B. Perczel, care „a plecat, pentru a se recrea, la America” și amintesce de altă personalitate, care fu aleasă de trei ori după olaltă în dietă și de care nu s'a scris în diare, decât cînd cădea în concurs.

Comisiunile din casa de sus a senatului imperial sînt gata cu responsurile lor la cuvîntul de tron. Ne vom ocupa cu dîsele după ce se vor publica și cele ale comisiunilor din casa deputațiilor.

„Kölnische Ztg.” primesce o scire dela Berlin, după care nu mai incapa îndoială, că există un tratat de alianță între Austro-Ungaria și Germania. Aceeași foaie crede, că tratatul s'a ratificat de monarchii celor doue împărății în septemăna trecută. Scirea aceasta o întăresce indirect și oficiosul din Budapesta, „P. Ll.”.

După „Grenzbote”, ce apare în Lipsca, a cărui editor s'a făcut cunoscut în cercuri depărtate prin cartea „Bismarck și oamenii sei”, părerile principelui Bismarck despre cestiunile cele mari politice din septemănilor din urmă, ar fi cam aceste:

După pace, în Rusia au armat și încă din toate puterile. S'au luat măsuri spre a înmulți armata cam cu 400,000 oameni, va să ăică, încă odată așa de tare de cum este în timp de pace. La cas de un resboiu nou — de cînd s'au creat cadre de 75,000 — se vor pute pune pe picior 24 divisiuni nouă, ceea ce face 12 corpuri. Nu departe de granița apusană se află masse de cavalerie, cu care pot veni la noi în trei zile. În contra cui sînt îndreptate armările aceste? În Rusia o spun pe față în foile publice: Constantinopolea trebuie cucerită la Berlin; alții eară ăic: la Viena, dar a daug, că calea duce preste Berlin. Este aceasta așa, trebuie să căutăm și noi după un rađim, mai ales cînd Francia se arată foarte pacinică în timpul de față însă nu ofere destulă garanție că din parte'i nu vom fi atacați, cînd i s'ar arăta o ocaziune, care să'i pro-

mită succese. Rađimul din cestiune este dat. Fie care om cu pricepere și nepreocupat din imperiul german va dori să se afle în bune relațiuni cu Rusia și cu Austria totodată. Fiind însă siliți de a alege între acești doi vecini, numai orbul ar putea sta la îndoială pe care parte să se hotărască.

Nu numai motivele naționale ne îndreaptă cu hotărâre spre Austro-Ungaria. Acolo sînt 10 milioane Nemți. Maghiarii din bune motive sînt așijderea pe partea noastră. Polonia nu cugetă să se facă Ruși. Cechii înșiși nu visează așa ceva, afară doară dacă am lua în considerațiune duzina de intrasigenți, carii n'au nici o însemnătate. Dar și când Austria ar fi toată slavică, la un cas de alegere ei ar trebui să'i dăm preferența. Rusia e pentru sine tare destul și noi i-am folosi foarte puțin ca aliați. Austria e dintre amîndouă partea cea mai slabă, cu toate că este un aliat respectabil în defensivă și noi putem să'i ajutăm mult. Austria are interes mare de a ne ave pe noi amici. Și vice versa și pentru noi poate fi un rađim într'o politică, a cărei prim și suprem scop este asigurarea păcii universale. Dacă Austro-Ungaria și imperiul nemțesc se unesc spre sfîrșitul acesta și dacă vor sta înaintea celor ce speculează la turburarea păcii cu 2 milioane de soldați, umăr la umăr, ca un cuadrat imosant în mijlocul continentului european, politiciii în stil mai mare nihilistici din Moscovia anevoie vor cuteza ași execută proiectele lor.

Aceste ar fi părerile cancelariului, care ăice „Grenzbote“ sînt și ale poporului nemțesc în cea mai mare parte, ba chiar și între persoanele curții, afară de împăratul și dacă nu se înșală autorul tocma aceasta împregiurare l'a făcut pe Bismarck să plece dela Berlin.

Din București se telegrafează că și senatul a votat proiectul de reviziunea constituțiunii în cestiunea Evreilor cu 56 contra 2 voturi, așa după cum l'a votat camera.

Alegerile cele noue în camera Bulgariei au eșit în cea mai mare parte în favorul guvernului. Radicalii au obținut numai 20 de deputați.

Sinceritatea principelui de Bismarck.

Ne aducem aminte ce emoțiune a adus în Franca, acum câți-va ani, un articol al ăiarului „die Post“ din Berlin, al cărui titlu era: Resbelul este el în perspectivă? Rușii trebuie să cetească articolele actuale ale presei germane cu simțeminte mai puțin vii însă de aceeași natură, de și port titluri diferite. „Gazeta de Colonia“ a publicat sub titlu: Pentru pace, un studiu lung care de sigur nu le va inspira idei tocmai pacifice. „Gazeta de colonia“ predică pacea după cum alții ar predica resbelul; cu tot preceptul evangeliului, ea seamănă vîntul sub pretecest, că vrea să înlătore furtuna! ea înțețese pe Rusia cu criticile sale cele mai ardețoare, o încongioară cu amenințările cele mai puțin deghisate, și, după ce face aceasta, o îndeamnă să nu'i păstreze în inimă'i nici o rancună pentru asprul adevăr, pe care a fost silită să îl spuie, și să recunoască cu francheță, că Germania a făcut foarte bine să ia precauțiuni în contra reledor sale scopuri. Dacă trebuie să credem pe „Gazeta de Colonia“, apoi toate puterile Europei doresc ađi pacea. Singură Rusia nutrește proiecte primejdioase pentru liniscea generală. Este dar natural de a întoarce în contra ei sistemul alianțelor europene. Germania, apropiindu-se de Austro-Ungaria, a dat acestui sistem un punct de sprigin neclintit; însă amicia celor două imperii nu este exclusivă; nimic

nu împiedecă pe Englitera, pe Italia, chiar și pe Franca ca să vie să se pue în liga acăasta pacifică pe care trebuie de acum înainte să repause ecuilibrul lumii și siguranța universală.

Ceea-ce ne isbesce în raționamentele „Gazetei de Colonia“, este perfecta asemănare, ce presentă cu acele cu cari se slugia odată presa germană pentru ca să justifice alianța celor trei imperii. Atunci, ca și ađi ni se ăicea, că Germania, căutând aliați, nu se gîndesce decăt la un lucru; la manținerea păcii. Găsise un mijloc ingenios pentru a asigura pacea aceasta — după cum a spus-o acum în urmă dl de Bismarck — de situațiunea sa personală, trebuia ca să aducă și pe ceilalți în stare, ca să se mulțamească cu a lor, și pentru aceasta, a sacrifică fără vre-un gînd rău aceea ce pierduse, ori încetînd de a urmări aceea-ce era ținta ambițiunii lor. În epoca aceea, Germania se temea de proiectele de revanșă ale Franciei, și ăiarele germane o tratau aproape după cum tratează acum pe Rusia. Cestiunea orientului nu era încă redeschisă, slavismul nu se făcuse antagonistul germanismului. Planul Germaniei — care n'a cređut niciodată ca ăiarul „le Nord“ că izolarea ar fi un lucru bun — consta dar în a se apropia tot într'o vreme și de Austria și de Rusia pentru a stabili între aceste două țeri un acord care să le neutralizeze una prin alta. Dl de Bismarck era plin de încredere. Germania este amica amiceii sale, ăicea el și se credea în drept să înlătore ori-ce subiect de discuțiune într'acest ciudat menagiu de trei în care pretindea el că joacă rolul principal. Și apoi el nu escludea nici pe Englitera, nici pe Italia nici pe vre-o altă putere căreia, modelul acesta de unire, i-ar fi putut inspira simțeminte de poftă. Aceleai ăiare cari representă alianța celor două imperii ca un fel de sâmbure împregiurului căruia toată lumea este în drept ca să vie să se pună, țineau în privința alianței celor trei imperii un limbajiu tot atăt de seducătoriu. Englitera era în particular obiectul tot atător avansuri ca și ađi; însă în zadar fu invitată ca să între în această familie ciudată a națiunilor pacifice, pentru că ea tot resistă; un instinct secret o făcea să presimtă că nu tărđiu discordia va aduce o turburare adencă.

Se acie cum s'a produs desacordul. În optimismul succeselor sale Germania ținuse compt de pretențiunile Rusiei. Când această din urmă a reinceput a le face să prevaleze, ea nu le-a luat îndată în serios. „O bucățică de Erțegovina“ (ein Bisschen Herzegovina!) ăicea dl de Bismarck. Rusia voia cu ori-ce preț acest mic trifumf, fie! Pentru ce să'l refuse? Nu era mai cuminte a îi da o mică satisfacțiune de amor propriu, rezervându'i dreptul de a o oprî neted în ăiua când ambițiunea sa ar ajunge compromițătoare pentru Austria și primejdioasă pentru Europa? Trebuie să dăm dreptate dlui de Bismarck: dacă a arătât prea multă complesanță pentru proiectele Rusiei, dacă dintr'o slăbiciune care nu are nimic comun cu amiciția și care ar putea prea bine să provină dintr'un simțiment cu totul diferit — a lăsat să se angajeze într'o întreprindere în care trebuia să întălească multe decepțiuni, dacă s'a prefăcut că nu crede în gravitatea evenimentelor cari erau să se desfășure în orient, totuși a proclamat chiar din cele dintăiu ăile, în nisce termini eclatanti, că nu va permite nici odată nici soldaților nici diplomaților ruși de a urma o politică de cucerire. În ăiua de 5 Decembre 1876, cu mult mai nainte de deschiderea ostilităților între Turcia și Rusia, el ăicea, vorbă

cu vorbă în Reichstag: „Nu este cel mai mic cuvînt de a presupune ca Rusia se aibă în vedere vre-o cucerire oare-care. Dacă preopinental (dl Richter) va putea da probe contrare, politica Europei întregă s'ar modifica și ar lua față nouă. Preopinental, dacă ar fi în stare să probeze aceea ce spune, ar face poate oare căror guverne un serviciu însemnat. Însă până aci noi nu avem decăt asigurarea solemnă a împăratului Alesandru, cum că renunță la ori-ce cucerire de teritoriu, și nu știu ca ce, mai cu samă în țara noastră, ar putea să ne dea dreptul de a inspira publicului bănuiala, că Rușii ar voi noue cuceriri“.

Dl de Bismarck era el sincer? Găsia el, după cum pretindea, atăt de nefundate presupunerile d-lui de Richter? Avut-a el trebuință de lecțiunea evenimentelor pentru a recunoasce, că Rusia urmăria în Orient nisce vederi ambițioase și că succesele sale riscuau de a amerința pacea generală? Cestiunile aceste pot fi agitate ori și căt; însă, ori-ce s'ar respunde la ele, este vedit, că dl de Bismarck nu este om care să meargă până în capăt cu politica sa de complesanță pentru Rusia, permițînd „bucățichii de Erțegovina“ ca să acopere aproape toată peninsula Balcanilor. Ori-cine își esplică fără greutate, că un visător ca Napoleon III a putut să lase să se desvoalte împregiurul lui monarhiei mari militare, că le-a ajutat chiar ca să se nască și să se mărească. Însă un spirit atăt de practic, un realist atăt de determinat ca dl de Bismarck, nu trebuia să permită, ca un imperiu imens, locuit de o rasă resboinică în totdeauna armată pentru invasiune și pentru cucerire, să repoarte alături cu Germania succese uimitoare și să își întindă mai mult sau mai puțin fruntariile până la Mediterană. În ăiua în care prin tractatul dela San-Stefano, Rusia și-a dat pe față ambițiunile sale pe care le ținuse până acum ascunse, dându'i astfel dreptate profetiilor d-lui Richter, dl de Bismarck s'a ținut de cuvînt; politica sa întregă s'a modificat și a luat o față nouă. Cu toate spusese „Gazetei de Colonia“, dl de Bismarck a servit numai cauza austriacă și cauza engleză în congresul dela Berlin, ear nici decum, pe cea rusască. Lucrînd cu acea siguranță de ochire de care deja a dat atâtea probe, a aruncat pe Austria în drumul Rusiei în Orient fapt care pentru dînsul avea îndoitul avantajiu de a tăia drumul acestei din urmă și de a preintimpina chiar în Austria — condamnată de aci înainte ași face cu greu un viitor printre luptele și aventurile lumii slave — veleitățile de revanșă în contra Germaniei, cari — după „Gazeta de Colonia“ — tulbură încă multe inimi austriace.

Eată cum și pentru ce alianța celor trei imperii pentru manținerea păcii, a ajuns, printr'o evoluțiune naturală, după cum demonstră cu argumente tari „Gazeta de Colonia“, alianța celor două imperii pentru manținerea păcii. Programul n'a fost schimbat; numai, în loc să fie aplicat de trei, va fi numai de doi. Menagiuul s'a simplificat; Germania nu mai este amica amiceii sale; nu mai lucrează pentru ca să manțină numai și numai acordul dintre Austria și Rusia. Din potrivă, noul seu sistem de pacificare să sprigine pe un desacord stăruior între aceste două țeri. Ori cine are dreptul să conteste cumcă Austria, ar ave să se felicite mult de o combinațiune care îi impune o politică contrară tuturor tradițiunilor sale naționale; dar pentru ce să se sdruncine entuziasmul în care i-a aruncat pe bărbații de stat și pe ăiaristii austriaci, călătoria la Viena? Este mai bine a se mulțami cineva să dorească ca Austria să nu

încece într'o ăi o decepțiune de felul aceleia cu care s'a ales Rusia din întreita alianță. Căt despre celelalte puteri, „Gazeta de Colonia“ nu greșesce când pretinde că pot privi apropierea Austriei și a Germaniei ca o manifestare pacifică. Este un eveniment care asigură în adevăr executarea tratatului dela Berlin, și deși ordinea lucrurilor stabilită prin tractatul acesta în Orient, nu este admirabilă, totuși toată lumea este interesată ca ea să subsiste încă câțiva ani. Dacă Rușii, cetind articulele presei germane, vor fi ispitiți să ăică că „resbelul este în perspectivă“, se înșală. Ori căt de bine se vor gîndi, vor recunoasce înșiși că lupta de condein nu este preludiul unui alt resbel și că ceea ce s'a făcut, „pentru pace“ s'a făcut. Ar fi nebuni când s'ar gîndi să se lupte singuri cu șansele unei lupte în contra coalițiunii Austriei și a Germaniei. Împregiurările le impun din nou acea politică care le dedese odinioară un prestigiu atăt de mare. Nu ar fi făcut mai bine ei ca să nu se abată dela ea? Nu erau adevărați amici ai sei aceia, cari îi îndemneau să nu se abată? Început-au la sfîrșit să înțeleagă, căt de mare greșală au făcut ca să prefere părerile consilierilor nu tocmai bine voituri cari îi împingeau la o politică de acțiune pentru a'i compromite într'o luptă care era să'i sleiască și pentru a forma apoi în contra-le alianțele de cari au ađi atăta a se plîngă?

„Tel.“ „Journal des Débats.“

Varietăți.

* (Pensionare). Dl. Alesandru Guran, locot.-mareșal comandant de divisiune în Bosnia la cererea proprie fu pensionat.

* (Însciințare). Adunarea generală a despărțemintului III (Sibiui) al Asociațiunii transilvaniei pentru literatura și cultura poporului român se va ține în acest an la 21 Octomvre (2 Noemvre) a. c. la Gura-Riului, Deci toți on. membri ai acestui despărțemint, precum și alți binevoitori pentru cultura poporului român sînt invitați a lua parte la această adunare.

Sibiui în 10/22 Oct. 1879.

pentru comitet:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p. dierec. desp.

Dr. Nicol. Maier m. p., actuarul comitetului.

* (O nouă statistică a locuitorilor Transilvaniei). Cetiitorii nostri își vor aduce aminte de disertațiunile d-lui Carol Keleti, ținute în academia de științe unguerească despre creșterea și scăderea populațiunii din Ungaria, în cari între altele a voit să dovedească, că poporul român scade înfricoșat la număr, pre când cel maghiar se înmulțesce într'un mod nemai pomenit. În tomul al 5-lea broșura 5-a a disertațiunilor academiei de științe ungueresci d. Keleti publică rezultatul scrutărilor sale statistice după țeri și naționalități. După datele produse de d. Keleti numărul populațiunii din Transilvania era în an. 1870 de 2,152,245, ear în an. 1876 numai de 2,136,678, adecă mai puțin cu 16,225 suflete. Numai următoarele comitate pot arăta o creștere a populațiunii ardelene: Partea Năsăudeană a comitatului Bistriței creșcu cu 8 Maghiari, 48 Germâni și 143 Români; comitatul Brașovului cu 892 Maghiari, 1178 Germâni și 1600 Români; comitatul Cincului cu 5332 Unguri, 18 Germâni și 668 Români; com. Făgărașului cu 66 Maghiari, 108 Germâni și 1832 Români; comitatul Treiscaune cu 3030 Unguri, 34 Germâni și 772 Români; com. Odorheiului cu 3148 Maghiari, 9 Germâni și 41 Români; comit. Sibiului scădușe

în acest timp cu 59 Maghiari, 410 Germani și 875 Români. După calculațiunea lui Keleti Maghiarii în Transilvania au crescut la număr, în res-timpul dela 1870 până la 1876 cu 89,511, Germanii însă decresc cu 949 și Românii cu 21,475 suflete. — Cât despre Ungaria arată Keleti că în anul 1876 au fost născuți în regatul Ungariei 623,849 băieți și au murit 478,684 oameni, de aceea Keleti so-cotesce, că numărul populațiunii în regatul Ungariei s'a înmulțit cu 145,165 suflete și populațiunea totală a Un-gariei, ăce, că la finea anului 1876 a fost de 13,670,624 suflete.

* (Miserie). Din Biharia se scrie că în valea Crișului-repede s'a ivit o miserie grozavă. Sărăcia s'a incuibat în cele mai multe comane, cari sunt în starea cea mai deplorabilă, ear oamenii umblă sdrențoși ca vai de ei. În multe locuri casele stau pustii, căci locuitorii au luat lumea în cap.

* (Decorarea unui regi-ment român). Cetim în „Bin. Publ“, că duminică la 23 Sept. (5 Oct.) s'a sevășit la București solemnitatea de-corării drapelului regimentului al 6-lea de linie cu medalia sârbă „Bravura Militară“. Dl. general Zefcari, coman-dantul diviziei III militară teritori-ală, însoțit de statul seu major, după ce trecu trupa în revistă roști un or-din de ăi, după aceea legă medalia sârbă la acuila drapelului lângă „Steaua Ro-mâniei“. După ceremonia decorării, drapelul întorcându-se în front dl co-lonel Budistean comandantul regimen-tului, roști alt ordin de ăi spunând, că principele Milan, șeful onorar al regimentului a decorat drapelul pen-tru purtarea sa în campania trecută. După ceremonie a avut loc defilarea la care există un public numeros.

* (Biletele hypothecare false în România). În mai multe județe și anume în Buzeu, Ialomița, Ilfov, Prahova și Tutova s'au ivit câteva bilete ipotecare de 5 și de 20 lei. Ministrul de finanțe aduce la cu-noscința publică semnele distinctive dintre biletele bune și cele false. Semnul principal al biletelor ipote-care este capul lui Traian din Fili-gramă. Acest cap nu e imprimat cu vre-o culoare sau impres în urmă în hârtie, ci e format chiar în hârtie la fabricarea ei, încât părțile deschise sau închise ale desemnului reies din grosimea sau subțietatea a însăși foaiei hârtiei. Pe bilete bune, capul lui Traian are un desemn foarte frumos, foarte bine vădut în toate amenunțele lui și transparent, când e pus în preajma luminei. Pe biletele false capul lui Traian e de abia perceptibil, netrans-părent și în genere grosolan făcut. Pe biletele bune, foile de laur care compun coroana de pe capul lui Traian sunt în număr de opt, cele din-tăiu șese foi imbinat tot câte două, a șaptea în frunte, a opta la ceafă, toate sunt foarte distincte și bine pronunțate, ear cordeana (panglică) care leagă coroana se vede în nodul ei foarte bine și distinct. Pe cele false frunțele și cordeaua (panglică) nu sunt transparente, nici bine și distinct pronunțate. Pe biletele bune, cifrele nu-merilor și literile ce sunt alătura cu ele, din sus și din jos, din dreapta și din stânga, sunt aședate esact, neted și nestrămutat într'o linie dreaptă. Pe biletele false toate aceste cifre și li-tere sunt aședate în mod neregulat. Pe biletele bune, cifrele numerilor, ce fie-care bilet poartă în mijlocul lui sub inscripțiunea valorii biletului, sunt mici și foarte precis și bine ti-părite. Pe biletele false aceste cifre sunt mai mari. Pe biletele bune, co-loarea albastră e deschisă. Pe biletele false, culoarea albastră e mai închisă și cele mai dese verđee. Pe biletele bune, semnătura caserului central e de aceeași culoare ca și a biletului

însuși. Pe biletele false acea culoare e mai închisă decât aceea a biletului. Biletele bune au o hârtie subțire de o țesătură deasă, firele țesăturii bine pronunțate, în sens diagonal. Biletele false au o hârtie mai groasă, de o țesătură mai rară, firele țesăturii pu-țin pronunțate, în sens orizontal.

* (Din viața Țarului Nico-lae I). Țarul „Antichitatea Rusască“ din Petersburg publică, între altele, și următoarele doue fapte din viața Imperatului Nicolae I:

În anul 1848 d. Perovsky, atunci ministrul de interne, a recomandat Țarului; pentru a fi distins cu o de-corație înaltă, pe președintele des-părțământului, clerical, consilier de stat Clevensky. La aceasta propu-nera monarhul întrebă: Oare nu e prea de timpuriu? Nici decum ma-jestate: acest om este briliantul func-ționarilor noștri. Clovensky fu deco-rat ear trei luni mai în urmă el fură din casa despărțământului, în modul cel mai nerușinat 156,000 ruble

Când într'o ăi marele cancelar al Imperiului a adus Țarului o can-titate de briliante, spre a alege din-tr'ensele câteva pentru darul miresei marelui duce Constantin, (fratele ac-tualului Impărat), Nicolae îi ăise: Tri-mitele mai ăntăi lui Perovsky, de oare ce este un bun cunoăcător de bri-liante.

În'o ăi Impăratul Nicolae întâl-nesce, pe o stradă din Petersburg un soldat din cavalerie beat plimbându-se cu o droșcă. Pe atunci beția în pu-blic era calificată de mare delict mi-litar.

Nu puțin dar se spărie zoldatul când zări pe Țarul: Cu toate aceste însă îi veni o idee: El scoase sabia și salută în toată regula pe stăpâni-torul lui. „Ce faci tu“ îl întrebă Ni-colae. „Conduc la gardă pe un soldat beat“, fu răspunsul lui laconic.

Impăratul nu putu să și țină ri-sul, îi dăruie câteva ruble și ordină birjarului ca să'l ducă acasă, ear nu la gardă.

* (Orașul Cabul). Pentru a treia oară trupele engleze ocupă orașul Cabul, reședința hanilor Baber și Timur.

Aședat în mare parte pe malul despre miazădi al riului Cabul a-proape de confluența Logarului, ca-pitala Afganistanului este împregiu-rată din trei părți de doue lanțuri de coline la picioarele cărora stă. Un zid înalt, lucrat din pământ îl în-cinge de giur împregiur. Acest zid are șapte porți. Casele sunt de pământ și de lemn; pe riu este un pod de cărămidă și mai multe poduri pe lun-tri, cari leagă suburbia Vămei cu a- ceea a Bazarelor.

Orașul este împărțit în mala sau quartale, cari se subîmpărțesc în Kucha sau secțiuni despărțite u-nele de altele prin ziduri. Stradele sunt pavate cu pietri mari, dar ele nu sunt întreținute de mult timp ca în alte orașe ale orientului. Aceste pietri sunt materialele găsite pentru construirea baricadelor după care Afganii cu tactica lor s'au pu-tut ține mult simp.

La răsăritul orașului se ridică o cetățue numită Bala-Hissar (Bala înalt, Hissar cetățue) împărțită în două: cetățuia propriu ăisă și Pahi-mul sau fortereța de jos unde, în mij-locul unui spațiu deșert, se află E-mir Mahal sau palatul regal cu grădini și alte dependente trebuitoare unei reședințe suverane. În interiorul Bala Hissariului se află reședința maiorului Luis Cavacnari.

Cetățuia cuprinde două fântăni de un renume istoric. Ele au servit de închisoare de Stat și de groapă în cari erau aruncate corpurile vic-timelor executate sau asasinat în tim-pul perioadelor tulburate ale istoriei Cabulului. Pe unul din cele mai nalte poduri din Bala-Hissar se ved două

bucăți de marmoră cari se numesc tronuri, având fie care câte trei scări. Bala Hisar-Pahinul cuprinde o mie de case și este asemenea împărțit în Quartale. Unul din aceste quartale este locuit de Arabi, un altul de Ne-gri și al treilea de Armeni.

* (Curios!). E: A. Un proprie-tar din comitatul Bereg, în Ungaria carele s'a despărțit pe cale procesu-ală de soția sa și care din motivul acesta și-a părăsit și religionea tre-când la cea calvină ăilele trecute ea-răși s'a cununat cu fosta lui soție.

* (O capră cocheta). Până și caprele au ajuns a se interesa de mutra lor, a căuta să fie frumoase și să le șadă bine. Așa mai deunădi o capră din Iași mergând la preum-blare și întâlnind o fereastră deschisă sări după obiceiul neamului seu, în odae și găsind o oglindă începă a se privi în ea și ași admira diplomatica ei figură. Pe semne însă că nu i-a plăcut mutra ce se reflecta în oglindă căci sărind în două picioare isbi cu coarnele în oglindă și începă un duel foarte violent cu capra idială ce se vedea în oglindă. Proprietarul auđind veful intră în odae și găsi capra în exercițiile sale gimnastice în contra oglindei, care fusese sfărămată cu to-tul în acest răstimp, pricinuind pro-prietarului o pagubă de vre-o 10 galbini.

* (Esposiția oamenilor grași). În săptămăna trecută la Viena s'a arangiat o convenire a oamenilor grași. La Neu-Lerchenfeld în sala-nele Thalia a fost un fel de serbare populară, cu care ocaziune s'au anun-ciat premie pentru oamenii cei mai grași. În țara beutorilor de bere fi-resce se află foarte mulți concu-renți și premiul l-a câștigat un bir-jar cu numele Lupul Früh, carele a apăsă 178 chilograme adecă 367 punți. Periferia mijlocului seu era de 168 centimetrii. Apoi ca contrast s'a pus premiul pentru omul cel mai ușor. A concurs un croitor care a apăsă numai 45 1/2 chilograma; dar numai decăt l-a învins un sensal care de și era de 39 de ani ajunsese numai până la 29 chilograme. Numele a-cestuia e Ioan Nicolacec și de nascere e Polon.. Precum scriu ăiarele din Viena, nu se poate inchipui un con-trast mai trist decăt când birjarul de 178 chilograme și Polonul de 29 chi-lograme se postară unul lângă altul.

* (Un American) părăsind do-miciliul împreună cu familia sa, pen-tru a se duce la băi, lasă lipit pe u-șa casei sale un bilet cu această cu-prindere:

„Cătră hoți!“

Lucrurile mele de argint, precum și toate obiectele de valoare se află depuse la casa de depuneri. Toate lăđile și cuferile remase nu conțin de căt haine vechi, cheile se află pe eta-gerul din salon pentruca să ve con-vingeți dacă nu mă veți crede. Acolo veți găsi o poliță pentru suma de 50 dolari ca să vă despăgubiți de per-derea timpului.

Vă rog când veți intra în salon să vă stergeți pe cisme și să nu um-pleți covorul cu spermanțetul de la luminare.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 24 Octomvre n. În casa deputaților austriacă a respuns Horst ministrul pentru apărarea țerii la o interpelațiune și a declarat: În No-vembre, vor fi demși acasă toți rezerviștii din Bosnia.

Guvernul a adus proiecte despre înființarea legătorei vamale cu Bos-nia și Erțegovina și arondarea Istriei și Dalmației și cetății Brody precum și a porturilor libere Martinschizza, Buccari, Por-

torè, Zengg și Carlapago în ținutul general de vame al monarhiei. Proiectele aceste s'au adus astădi și în casa deputaților Ungariei.

Viena, 24 Octomvre n. „Poli-tische Correspondenz“ anunță din Ce-tinie: Eri a atacat o gloată de Albanezi pe Montenegreni în-tre Orșanița și Velica. Se ăice, că cioc-nirea a fost foarte sângeroasă, sfârșitul este necunoscut. În Arnautlu-cul întreg se fac înarmări însem-nate contra Muntenegrului și Serbiei.

Posta din urmă.

Desbaterea revisuirii art. VII din constituțiune în senatul României o a deschis metropolitul-primat. El a do-vedit în discursul seu, că Europa a fost sedusă în privința așa numitei perse-cuțiuni a Evreilor în România. Metro-politul a încheiat discursul seu, dând espresiune speranței, că senatul va păși cu prudență la deslegarea cestiunei.

Dl Strat ministru de odinioară, ține că este cu scop a se vota pro-iectul din desbatere și ăice că pen-truca să nu se amâne rezolvarea nu face nici un amendement. El accen-tuează că atitudinea opozițiunei în ce-stiunea aceasta dovedesce că rezistența ei contra proiectului original al gu-vernului nu a fost o campanie îndrep-tată contra guvernului.

Principele Gregorie Sturza, fiul exprincipelui Moldaviei, carele a pri-mit mandatul în senat exclusiv pentru cestiunea Evreilor și dela începutul sesiunei a condus opozițiunea, a re-nunțat de a vorbi. Votarea este cu-noscută.

Șovinismul în literatură

de
Turturel Codrean.

Pe când literații și inteligența noastră în ce privesce existența, bi-nele și progresul nostru național — dorm somnul fericitilor din astă lume, pe atunci șovinismul în togma ca o hidră ridică pe ăi ce merge câte un nou cap al seu și varsă în mii de for-me varie negru venin preste toți ra-mii vieții publice sociale. Vădurăm cum se incuibă răul acesta în institu-țiunile patriei noastre, și vădurăm, în timpul mai recent, facend primul pas spre infecționarea și a culturai noas-tre intelectuale și religioase. Numai rađa cea mai blândă și frumoasă a soarelui omenimei — literatura poetică remase până acum neatinsă. Se pare că și cei mai fanatici zeloți ai scoalei moderne politice s'au sfiit oare-cum a pune mâna pe clenodiul acesta sacru și comun tuturor ființelor ce posed inimă și simțeminte omenesci. Din modul cu care s'a pornit însă șovi-nismul în patria noastră a fost de prevădut, că viața politică nu se va oprî numai la cele de mai sus, ci va căuta cale spre a mângi cu undele sale turbure și straturile esistenței private a popoarelor conlocuitoare din patrie, spre a irita și înverșuna pe vecin în contra vecinului, pe orașan în contra săteanului și pe o parte a membrilor unei familii în contra ce-leilalte.

Eată și momentul acesta sosit! Eată stimularea, suscitarea spre ură, dispreț și persecuțiune a tot ce e ro-mânesc în vestiment teatral; eată șo-vivismul servându-se în măestria sa și de arta dramatică!

„Szép Iliánna, énekes nép-szinmü a magyar-román nép-életböl“ (Iliana cea frumoasă, dramă populară cu cântări din viața poporului maghiaro-român (?)) așa se numesce productul cel mai nou al fantasiei unui literat maghiaro-român cu numele Moldován Ger-gely. Un nume cunoscut acesta și

publicului român și celui maghiar din țările maghiare din patrie („M. polgár“, „Kelet“, „Haladás“). Ambii sciu la singura numire a numelui, că au de a face cu un zelot al scoalei nouă politice; cu acel fiu a unui zidar cetățean român din Dej, carele crescut cu bani și ajutoare românesce a început activitatea sa literară cu aceea, că alegând unele din cele mai frumoase ballade și cântece populare române le-a transplântat dedicându-le d-lui L. Tisza în literatura maghiară*); cu acel scriitoriu, carele pecând tatăl lui cel dulce fu înmormântat de preot român — se dice că prin o colectă adunată dela Români — el (fiul) a deșertat până în fund arsenalul batjocurilor prin „Kelet“, „M. polgár“ și „Haladás“ în contra a tot ce e românesc; cu acel Maghiar cu buze românesce (român ajku magyarember) carele pe când era student așa de frumos se scia ruga în dulcea limbă română de ajutoare românesce, acuma însă când după un serviciu de doi ani la politica din Cluj a ajuns firesce pe basa meritelor sale oficiale — la demnitatea de consiliariu reg. și la salariul unui inspector regesc de învățământ se feresce și sfiesce ca de foc a exprime vreun cuvânt românesc.

Anunciându-se drama lui Moldovan Gergely cu săptămâni mai înainte prin placate gigantice se suscită curiozitatea publicului din ambe părțile și mai tare. Șovinismul maghiari erau curioși de a vedea, ce batjocuri nouă vor isvorî din condeiul cunoscut asupra romanismului; noi Români eram curioși a vedea, ce figură are șovinismul în vestmânt nou, pe scena teatrală. Se produse drama în teatrul național (maghiar) din Cluj la 14, 15 și 21 Septemvrie, totdeauna în casă plină, și nici unii, nici alții nune înșelaram în presupunerile noastre. M. G. a corespuns pe deplin renumelui, trecutului și ființei sale. „Quando damus, nostra damus.“ Vorbească însă drama însași.

Scenăria se desvoaltă într-o comună transilvană locuită de Români avuți și Maghiari calici. Aceasta din urmă giurstarte e după legile șovinismului crimă și impertinență și trebuie să devină cu ori-ce preț viceversa. De oarece însă cei doi Români cu role mai însemnate în dramă, Toader Bocotan și Toma Micușan, sunt plugari diligenți și economi buni și nu vrea să reușcă notariului cercual, esecutorului de dare și solgăbirăului (pretorelui) de a'i aduce la sapă de lemn trebuie apucați pe altă cale, trebuie „neofisați.“ S'a probat adecă prin mii de casuri, că cele mai multe căsătorii micste s'au incheiat în patria noastră la cari una dintre părți aparține rasei maghiare, de nu aceeași apoi de sigur procimsa generațiune a devenit ultramaghiară. Pentru ce să nu ajute receta aceasta și la Bocotan și Micușan? Portul străbun românesc, cântecele și jocurile naționale române mai susțin încă sufletul românesc în ei. Părăsiți însă de inteligența română, bieții Români de pe la sate nu cunosc și nu pricep spiritul timpului. Fără de povățuitorii lor naturali, fără de deșteptare și luminare în gradul recerut și ca fii simpli ai naturii nu sunt capabili a pătrunde apucăturile intrigei șovinistice. Puțină obrăsnicie, împărechiată cu terorism, ușor îi poate scoate din minți. Apoi din portul românesc schimbând pur și simplu crătința cu rochia de boltă, după cum s'a întâmplat aceasta deja prin toate satele din giurul orașelor maghiare, ușor se face port unguresc. Ariele (cântecele) românesce accelerând

* Veđi: „Román népdalok és balladák.“ Kolozsvárt 1872 — în a cărei prefață ne spune autorul însuși că „A román népköltészet néhány gyöngyszemét ültettem át a magyar irodalomba...“

tactul ritmic și fiind arsele (primele tacte) românesce cu tese (ultimele tacte) unguresce se pot preface așa dicend cu o trăsură de condeiu în cel mai infocat și încântătoriu „csárdás“, după cum a documentat Liszt și Reményi în teorie și fac bandele de musică țigănesce de mii de ori în pracsă, încât și nemusicalul cunoaște de loc că „pipa“ de astăzi mai eri alaltăeri era „lulea.“ În fine jucându-se jocurile românesce „Ardeleana, Hațegana, Câmpiana ș.a.“ trebuie să aruncăm numai nițel mai „cu torfoiu“ din picioare, să punem pumnii după urechi, și eată e gata „friss“-ul ciardașului, a cărui „lassu“ de când e, nu a fost alta decât jocul românesc „Hațegana.“

Aceste au fost idealul noului dramaturg, aceste tema de a cărei rezolvare dramaturgică s'a apucat dl M. G. (Va urma)

Bursa de Viena

din 23 Octomvrie n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860	127 25
Acețiuni de bancă	836 —
Metalecele 5%	—
Împrumutul naț. 5% (argint)	69 80
Acețiuni de credit	264 20
Valuta nouă imperială germană	57 90
London	117 20
Galbin	5 60
Napoleon d'aur (poli)	9 36

Economic.

Sibiu, 21 Octomvrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9—10; Grâu secăreț, fl. 7.80—8.60; Săcară fl. 5.10—5.50; Orz fl. 4.40—4.80; Ovės fl. 2.80—3.20 Cucuruz fl. 4.60—5; Mălaiu fl. 5—5.50; Cartofi fl. 1.30—1.50; Semență de cân epă fl. 7.—8; Mazeze fl. 6.50—7; Linte fl. 10—10.50; Fasole fl. 6.50—7 pro 50 chilo; Făină de păne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare de porc fl. 25.—26; Său brut pro 50 chilo fl. 16—16.50; Său de luminări fl. 23.—24; Luminări de său 50 chilo fl. 28—28.50; Săpun fl. 20—20.50; Fân 60 chilo fl. 0.80—0.90; Cănepă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vërtoase de foc pro metru cubic fl. 3.20 Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 42—46 cr.; Carne de vițel 36—40 cr. carne de porc 38—40 cr.; carne de berbece 26—28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Făgăraș, 17 Octomvrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 7.50—8; grâu secăreț fl. 6.50—6.50; săcară fl. 4.20—4.40; cucuruz fl. 3.—3.20; ovės fl. 2.50—2.60 mălaiu fl. 7.—8; Sămânță de cân epă fl. —; mazere fl. 7.—7.50; linte fl. 8—9; fasole fl. 5—5.50; crumpene fl. 1—1.60; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—75; său brut fl. 36—40; său de luminări fl. 56 unsoare fl. 52—56; cânepă fl. 30—36; semență de in fl. —; săpun fl. 56; fân fl. —; ouă — de — cr.; o păreche de pui — cr.; o păreche de găsece fl. —; o litru de unt — cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vițel 40— cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbece 28 cr.; ouă 4 de 10 cr. Tergul de aji a fost bine cercetat. Bucatele au trecut multe. Timpul e frumos dar rece; munji de sus până jos sânt plini de zăpadă.

Teaca, 20 Oct. n. Pro hectolitru: grâu fl. 6.25—9; săcară fl. 4; cucuruz fl. 3; ovės fl. 2.25; cartofi fl. 1.80; pro chilo: carne de vită 36 cr.; carne de porc 40 cr.; carne de vițel 32—36; carne de oait 24—28 cr.; Slănină 72 cr.; ouă 8 de 10 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 16 Noem. și 16 Dec. imob. lui Carol Sepsi în Cioca (trib. Mures-Oșorheiu); în 12 Noem. și 12 Dec. imob. lui Dumitru Vlad în Ruși; în 21 Noem. și 23 Dec. imob. lui Michail Haecker și soți în Noerichiu (trib. Sibiu); în 11 Noem. și 11 Dec. imob. lui Michail Antal în Cluj (trib); în 19 Noem. și 19 Dec. imob. lui Toma Ungar și soției sule în Ruși; în 21 Noem. și 23 Dec. imob. lui Maniu Albu în Reșinari (trib. Sibiu); în 2 Noem. 1879 și 2 Ian. 1880 imob. lui Nicolau Morariu în Ruși; în 7 Noem. imob. lui Ioan Schuller și soți în Roșia în 29 Noem. și 30 Dec. imob. lui Michail Schneider și soți în Marpod (trib. Sibiu); în 15 Noem. și 15 Dec. imob. lui Stefan Bartha în Bogamani (jud. cer. Székelyhid); în 19 Noemvrie și 19 Dec. imob. Catharinei Reschner în Bistrița (trib.): în 50 Oct. imob. soției lui Ioan Fleischer în Moardēs (judec. cer. Medias); în 4 Noem. și 4 Dec. imob. lui Nicolau Cotârlea în Spring (trib. Alba-Iulia); în 17 Noem. și 17 Dec. imob. lui Cristea Cristea în Cacova; în 13 Dec.

imob. lui George și Maria Theil în Apoldul de jos; în 29 Noem. și 29 Dec. imob. lui Ioan Morariu și soți în Noerichiu (trib. Sibiu); în 17 Noem. și 17 Dec. imob. lui Vasilică Gavriș în Besecei (judec. cerc. Huedin)

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoreasă la scoala comunală de fețițe din Hațeg prin aceasta se escrie concurs cu termin până în 15 Noemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

Salariu fics anual 400 fl. v. a. care se va solvi din cassa comunală opidană în rate lunare anticipative, cuartir liber, și 4 orgii lemne de foc din care se încăldește și scoala.

Concurente au să și subștearnă scaunului scolar în Hațeg, până la teminul defipt suplicele lor instruate cu documentele recerute; dintre concurente vor fi acele preferite, care vor documenta cunoscința perfectă a limbii române, și maghiare.

Hațeg în 18 Octomvrie 1869.

Scaunul scolar

Bărsan m. p.,

1—3 președintele scaunului scolar.

Nr. 134|1879.

2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa a III din comuna Borcut în protopresbiteratul Solnocului al II-lea în urma încuviințării prea venerabilului corsistoriu archidieceșan dto 6 Octomvrie Nr. 241 B. 1877 se escrie concurs până la 8 Noemvrie.

Emolumentele sânt:

a) folosirea porțiunei canonice de sub Nr. 91 a cărților funduare în mărime de 8 jugere 1176 °□ arătoare și de fenaț dând un venit anual de 200 fl. v. a.

b) stolele staverite de sinodul parochial din anul 1872, cari dau un venit de 130 fl. 56 cr. v. a. Suma totală a venitelor e de 330 fl. 56 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași așterne recusele în-

struite în sensul prescrișelor statutului organic, și a dispozițiunilor provisorie sinodale din an. 1873 la subscrisul până la terminul sus anunțit.

Cupșeni, 9 Oct. 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Samuil Cupșa m. p.
prot.

Nr. 139 1879.

3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul învățătoreșc dela scoala confesională gr. or. din comuna Boian pprebiteratul Târnavei infer. prin aceasta se escrie concurs până la 25 Novembre a. c. st. v. în care și se va ține și alegerea:

Emolumente sânt:

1. Salariul anual satorit cu 90 fl. v. a. 114 feldere cucuruz cu grăunț, cuartir în localitatea scoalei și lemne pentru încălțit de ajuns.

Doritorii de a ocupa acest post vor trimite suplicele lor instruite în sensul „stat. org.“ și a dispozițiunilor provisorie sinodale din 1873 la subscrisul până la terminul sus arătat.

Deag 26 Septemvrie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș m. p.,
adm. prot.

Nr. 1898—1879.

1—2

Publicațiune.

În 4 Noemvrie a. c. la 9 oare înainte de meadăși se va esarēnda prin licitațiune în cancelaria pretorială, strada Trandafirului (Rosenanger) Nr. 19, dreptul de morărit și cărcimărit al comunei Mohu pe 6 ani, începēnd dela 1 Ianuarie 1880 și adecă:

1. Moara cu prețul de esclamațiune de 1000 fl.

2. Cărcima cu prețul de eclamațiune de 300 fl. pe lângă depunerea unui vadiu de 10%.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria comunală și la oficiul acesta.

Sibiu în 22 Octomvrie 1879.

Oficiul central pretorial.

Tipografia archidieceșană în Sibiu.

A eșit de sub presă:

2

CALENDARIU

pe anul visect dela Christos

1880.

Anul al douăzeci și nouēlea.

Prețul unui esemplar legat **30 cr.**, pentru vëndători nelegat **23 cr.** v. a și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

(112 pagine tipărite cu litere după ortografia „cu semne“)

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Genealogia casei domnițoare austriace. — Regenți europeni. — Tace de timbru pentru polițe și documente. — Serviciul postal și telegrafic.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania
(23 pagine cu câte două coloane).

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Domnița Ruxandra, (Novelă istorică). — Poesii („Psalmul 8“; „Ciasornicul îndreptat“; „Cele patru virtuți“; „Mândrul“; „N'ai protivnică sub soare“). — Calendarul economic (pentru fie-care lună a anului). — Însemnarea tērgurilor. — Mēsurile nouē și vechi. — Conspectul săptămānilor (pe anul visect 1880). — Catalogul cărților, cari se află în tipografia archidieceșană. — Anunciuri.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.